

Dominant paternitatem ex suo Ipsi et nobilium filios
et paternitatem ac filiacem et nobiliora ipsius sapientia
et ratiocinio prius dicitur ex suo Ipsi et nobilis
re dicens, sub hac plena viae graduentis et ducuntur Iu. Pa-
ter sit unigenitus sub hac rati nobilior et filio ducitur
et pater ac filius nobiliores et Opus sancto genitus ab
illis fecerit, et nullam aliam gloriam ducit.

Arg. 3. Dina Dipa e' perfectio sim-
plicis. Simplices n' u. sibi et valles dina perit et prior ad
Intra, sicut et perfectio. Notionales enim certe que: g. Dina
Dipa e' nobilior sibi et Valles dina. Et perfectio simplicis
simplicem non est maiorem alii perfectioribus et dicitur ha-
ecor simplices ex qua in subiecto melior est ipsa quam si ipsa et
n' het oppositum. Cria u. ad intra n' et perfectio simplicis
simplices quae et Retinae cognoscere possidem, n' ideo n'
et minus perfecta.

Quar. 3. Et in opere q' collocat prius
adfectuum ad intra en dola Retine sit nobilior quam prius
ad Extra. Et rege. Et quae dina Dipa e' pars eius dina
n' ita u. de loco sua ut extra quam: g. nobilior e' Dipa
quam retine sibi simplices.

Arg. Trium Bellum ad intra het po-
bisimum suum nimis. Tunc Dina et summa honestum Trium
u. ad Extra het trium nobiliorum nempe Creaturae.
g. Dipa n' pot est nobilior rebus suis. Dicitur Iu. g.
e' nobilior ex parte deo, ex parte genit, ex parte. quae dina Dipa
n' habet suam perfectio a Creatura, q' isti his, sit a his e' et
infinito et illimitato est e' pars Distrina glorie dina qd n' habet
vellet dina q' iam superiunt clementiam in suo esse constituta-

Ad te quo in illa maiori pfectioe qm admitti-
mus vel dina pria, sp tibi recurrentium eē ad illam distrem
qad nos, et Ioh nostros Ihesus magis explo, qd si pfectioes di-
na sumant in se, Et iōtice p̄t mutuo postulant id fari
I pia dina nullo m̄ se p̄mit excedere in nobilitate: Et ideo
hoc p̄t mihi viros doctos st uentisanda.

SECTIO. III.

De Vniuocaoe Priorum

Dico 1. priū matr lumen in tota sua letitidine, n̄ e' uni-
uocum. P̄t qd alia pria et posita, ut mā et fia, alia et
regina ut Quās. Ad posicium autem et negicum nihil p̄t eē
esse uniuocum, ut fuit cōs. In: q. 4. art.

Dico 2. priū matr spectatum e' uni-
uocum ad increatum et creatum ita qd coit. Et 1.
qz oīa hoc pria participant qd et positi, De-
inde hent id m̄: q. oīa regula uniueris in eis reperruntur!
Et 2. qd si alijs obstatet hinc uniueraoi eēt ga aliud
e' priū creatum aliud increatum. Alterum finitum in-
finitum alterum. Ita hoc totum puenit ex dñis trahenti-
bus: qd mo prie in eis qd participantem a' qd qm a'
creaturis. Alia finita uidenta et in Natura. Cum agit
et uniuerase entis ad increatum et creatum.

Cōs. 1. ad posicium et negicum
nihil datt' uniueris: qd huius ad increatum et creatum. Et qd
Itiam qd priū negicum n̄ e' priū simplex, Ita ad summum
Im' qd maxime h̄o in nostra spise qd venit priuadem ut eē p̄
sim esse, ut h̄o p̄ accens. At u. tam pria increa qm p̄i
et posita, et simplex pria, p̄inde qd qd participant.

Cōs. 2. priū creatum dependet ab

556 in reato: q. n' punit. Nihil videtur. Et dicitur ait: dependet
a' pe' rei. Infinitum et q' istum n'g' ait. nam p'cipium p'le'um
e' considerens ad utrumq' d' sive nec dependet nec independet
et abstrahit ab utraq'. quia m'um aus illas dependent a'
pe' rei ab istu. Et inveniunt deo' istu in q'iste q' sumun-
t' p'curre. p'ndet n' co'clusunt i'sam dependentiam in parte-
cipando.

Pal. 1. q' a'liq' finitum, nimir' p'vium in
coi. Ita p'cipit p'ntiq' infinitum. I. p' p'vium in creatum. I.
n'g' etiam q' p'vium in coi. neq' e' finitum neq' infinitum.
Et abstrahit ab utraq' finitudo, t' infinitudo tota. Et hoc ex-
je' dicitur ita h'entum. ut p'et expto' c'rum b'sum. nam h'is
in coi nec e' p'vius nec P'v. Et abstrahit ab his dicit, Et Ita-
h'it' p' p'ccidat et au'latem.

Hinc pet' respondio ad aliam instiam
q' dicitur se'creta' deum I'poni ex aliq' d'rito, q' se' p'vium in coi.
Et en' facile. P'vium in coi nec e' finitum nec infinitum.
nam hoc totum p'uenit a' d'ritis. Quemadmodum et in coi
nec e' r'ale neq' ir'iale. Et hoc uenit a' d'ritis.

Inf 2. q' subit' aliq' q' sit p'us En-
se p'vios n'p'ce p'vium in coi. Et hoc e' absur'dum: q. F'illa et
q' leg'v. Et dicitur Mag' lab'or' aliq' q' sit p'us En' d'ris a' p' rei
q' p'v'lem. Ita q'liq' hac u' positis deo' n' u'gnat; nam in hoc
dicitur p'cipiat nam d'icam p'vem de' scib'is, et' q'nt' q'nt' p'vem d'hi-
bust' d'ris.

Dico 3. P'vium creatum mat'li sumptum e' e-
uni'ctum ad d'ia p'ia creata posu'ra. Et q' g'ra'mus alia p'v'c-
sint subiecta ut p'as et p'as. alia acc'pta ut istu. Et' d'bras
iu' Mox actuum, d'ia h' participant e'ct' r'asem p'ci' positiui
sumptu' q' ora uenient uniu'ce' et hoc doa recte p'cedit in

16

In opioe ad mitente universitatem entis ad Subiām & Accens.

Dico 4. Cirum sumptum factum
me preloc n'e' uniuocum. Et in alia tales principiorū et re-
ales ut reales et efficientes creare; alia u. et quae ut reales
fundantur in propria facta ex iis temporali & finali: au-
reale u. et mox nihil datur uniuocum; ga. alia u. ens reale
et similes, aliud u. e' ens fictum: g. —

Dico ultimo Cirum increatum e'
uniuocum ad prium ad inua rempe ad Generans & Creans
actus, et et ad prium ad Extra q̄lis e' Crea. Dijuxta.
Hanc opisem tenent res, et admittunt reverem gratias, et spes in pratis
finis q̄s legit P. Corr. in Rega C. n. 41. Et facio
hec prius participant e'q̄s reverem prius doni in eo: g. in eo
dueniunt uniuocē.

Inst. 1. alio prius Crea. & Actua
rempe Generans & Creans. Ad. Et alia nimis opis
th ad Deliuim & abrum nihil datur uniuocum: g. —
& p̄t min. ga. prius in eo abstractus a' Deliuo & abo:
sicut collens in eo et abstractus ab abso. & Actua. Tideo
accens pratas e' uniuocum ad Deliuim, & abrum f. plu:
bilem. In am. —

Inst. 2. australis existia e' d' epia pri
joni: g. n' pot ab illa abstractore ac p̄t e' uniuocum. Et dis-
tinguis australis existia e' d' epia prijoni, si sumat in au:
exercito Ido in au signo negant: ga et australis existia e'
et epia ipsius existia creare. Et h' existia in eo pot e' tibi
e' uniuocata hanc et illam existiam, ga tunc sumat ex
ista loci, & in au signo: g. Ibi pot summi prius Crea.
in eo, se in au signo cui n'e' epialis existentia in au
Exercito, sed d' hoc articuli, Deo auxiliante. —

DISPVTÄO. II.

De c̄is in cōi. 20

SECTIÖ. I.

Quid sit cā & quomodo distincti. 20

Quoniam 1. ḡmo de fāci cā. Et desiri sic. Primum p̄ se influens ēē in aliud. Carta primum h̄et lumen ḡris. Sed oīs cā ē primum, s̄t n̄ b̄e primum sit cā, ut p̄t in dñi, ubi Pater ē primum filii, & n̄ n̄c̄ cā illius. Carta — p̄ se — excludit cā p̄ accens a gḡ offus n̄ p̄dēnt p̄ se. Carta — influens ēē in aliud — Anotat, Cām dñe cōicare ēē lumen, & dñtūm suo filii.

Hac tñ dñfō sit rigurose sumat' n̄ uideb̄ bona. Sed cā finalis. Tā uulgarem opioem, nullum ēē influit in s̄l, ut pote q̄s s̄ope p̄ existit. Tā Cominatus dignitas futura q̄ ē cā finalis mei studi. q̄ nullum ēē adhuc influit in aūs mea uotis, p̄ q̄s ego n̄ eōr̄ s̄alem dignitatem Iparare: q̄. n̄ oīs cā ē primum influens.

Quare melius uifin' cā in cōi. — Primum a q̄ alio p̄ se dependet per dñlētūm — Hec dependēt sit illiḡ sam- qm a cōi. Ideo una relatio n̄ ē cā alterius neg. unio est cā ex- tremoz, q̄a ist dependent tamq̄m a dñlētūm p̄tēt q̄a nec relatio ē primum alterius nec unio extremoz. Extrema uirib̄. Seinde et in dñi Pater n̄ ē cā filii q̄a m̄i cātēm & filium n̄ dñtū depēndia, q̄ ē nāria ad rācem, cē.

Inst. ii. p̄tē P. P. ḡeci. Priscianus. Bassilius Nanjapensis & alii q̄i sequuntur. Et q̄ P. P. ex latini. P. Clug. S. Lazarus & Hier. admittant rācem cē in dñi. Et tñ hoc multa regendia: q̄ ad rācem cā n̄ regit regendia

17

Contra. Et tam Latinos qm grecos utrū nōis ēē in finis
lato mo dñi rigore fuit impedit dependentiam sā tam ruris
ut dños et emanacem et p̄diciem a p̄s q̄dār in finis.

Inst. 2o. I. H. s. h. nūnītā xpi

Inī d̄pendet eschatū a dñ. Vlo q̄d sūm n̄ eē cā illeus q̄a nu-
sus esbat ad Dñe cāt sp̄iatū ab alio finis Personā, t̄l cōs
cībus finis Personis: q̄ n̄ eē bona parta in defīre cā - a quo
aliquid p̄ se d̄pendet - d̄sīḡt̄ māy hūnitas xpi d̄pendet
eschatū a' Vlo a' priuī d̄stam̄n a' p̄vio, nō a' posteriori
d̄stam̄n a' sto Poco māy. Sicut q̄libet alia hūnitas de-
pendet a' sua substā d̄stam̄n a' s̄t̄ plente et n̄ d̄stam̄n a' p̄vio.

Non scuis tñ deſuſtas ēē q̄re dī-
uinum Vlo n̄ sit cā hūnitas? Deſuſtas alius d̄ſuſtas, il-
la minē uideſt̄ clarior d̄ſuſtas, qd̄ ad nōem ex requiratur
qd̄ sit priuī et n̄ sit p̄fū q̄lis eē finis Vlo n̄ hūnitas: nam
imphū n̄ eē cā mātis signo n̄ recipit hūnitas. alioꝝ muta-
vēt̄ Vlo, si in eo dāreā receptio: dānde n̄ eē cā q̄lis signo
n̄ hēt̄ nōem p̄fū. sed p̄fū tñ: dānde n̄ eē cā efficiens signo null-
lum ēē lat̄ d̄stam̄n priuī inuenit. And n̄ eē cā finalis: q̄ ex
nullo capite p̄t̄ ēē cā hūnitas.

Colliḡt̄ 1o. oēm tam d̄ere ēē p̄orem
suo effū. Gorias u: Ph̄an d̄a p̄e rei et p̄hi lognū, t̄c̄ dñ-
rūs q̄ p̄to p̄neas ēē p̄or d̄ſcanio, t̄c̄ nā ſeu in q̄: q̄ nōe
ſol ēē p̄or luce. d̄ſcanio originis, ſine a' quo; et sic Pater
in finis ēē p̄or filio. Colliḡt̄ 2o. Tam d̄ere ēē p̄orem
effū ſat p̄or te nā. q̄a hoc Gorias n̄ hūnitas alius ēē qm gd̄
res p̄duca d̄pendet a' cā p̄cūlitem, et ſic lux d̄pendet a'
Iole d̄stam̄n effū a' cā.

Colliḡt̄ 3o. ideo Patrem ðternum
n̄ ēē p̄orem nā, qm ſit̄, q̄a hic n̄ d̄pendet ſcūlitem.

*¶ Parte 10. tñ pueris q' patre tamq' a pris originis si-
ne casalitate. ¶ Replicabis: filius n' pot' e' sine fa-
tre: q' d'lo dependet? Et qd' Nam q' hoc sit h'c sum-
mam coniunctionem d' n' dependentiam, alteri dicamus quem depen-
dere a' suo eth' et h'c q' n' pot' e' sine ih's.*

*¶ T'g' 4. dixim e' Guritem q' regenera-
tio in' c'm d' filium ac in' condicem q' yelum ejus nam
Et ih's regnat a' g'ori ante ejusm' c'lis'as tr' n' egredit ab
ipsa g'atice, d' d' m' a' c'. Nam cathefacio n' h'c' ab appre-
m'c' ignis q' e' ih's, Et tñ ab ipso igne q' e' c'.*

*¶ T'g' 5. p' ueni' st' regi Guritem
temporis ad lindam nam ad p'secutam c'm satis e' g'or'as n're ut p'et
in l'c' v'li l'c'li. ¶ C'f' 6. c'm p'ie e' g'or'um tempore suo
c'atice ut p'et in l'c' a'c'ato, q' e' g'or'um tempore q'j'm c'lis'as q'
e' a' generiu' q' j'm p'eluit filium. Non st' p'ot' e' ca' p'or'ia
q'j'm c'lis'as q' p'or'ia c'lis'as e' g'or'itas n're m' off'li' d' r'ho num-
quam p'ot' existere ca' sine c'atice, neg' c'lis'as t'one ca' ut cer-
nitt in expo' l'c' v'li l'c'li.*

SECTIO. II. De diuisiōe & constitutiōe c'ōe.

*Quer 1. in q' membra diuidant ca' in coi. Responde' uulgaris
Sp' sp'ciis in q'atu' nempe Efficientem, N'alem, f'attionem
& f'inali'lem. Trabunt c'litig 1. q' tot st' ca' q' q'ra' q'li'oni'um
ad eis pertinentium: It' haec It' d'li' q'atu' q'li'oni'um
nam q' g'ri'pus es q' res fiat' d' e' Ma'. Sp' qd? d' e' f'ia'
d' a' q' fiat' d' e' Efficientis? d' p'ot' qd? d' e' f'ini'. Cho-
cant 2. q' g' p'ut ca' i'fluit rea'li' d' e' Efficienti' aut ins-
tri' d' e' f'inali'. Aut patiendo gl'or'ia, d' e' Ma'li', aut au-
tuando m'ām, d' e' f'attis*

Resolutio th' Ita coem. In am. cum Phys.
jam diuidi sit in duos membra nimis, in efficientem
et Materiem. Nec th' sic opio scis, aut deo nova aliud
videatur, antequam nos per Patronos nrae Litag. et Plat-
tonem, immo tunc coem inv' Stoicos Phys. scribit Venecia
spiritu. 65 et 89. qd de re uidentur e' Lipsius in Physi-
ologio Stoicorum Dissertacione 4.º

Probo hanc In. am. 1. ga tot. It.
ca Phys. qd ut cæstis, sit cæstis ut dm' dñe. Et pro hoc
qd si in fluxit Phys. p' acom efficiam. Et e' cæstis effici-
entis, et recipit p' acom passuum. Et e' cæstis ca' Materi.
atq' nulla alia tunc phys. adignabili. qd dñe dm' ut cæstis ac-
cipit duo grā carum. *Probo 2. ga ca' finalis*
I' ingrat p' acom productivam unionis et e' cæstis efficientis.
T' acom receptivam ipsius unionis et e' cæstis Materi. De-
inde ca' finalis ut est patent. Ut operari p' acom ex qua
Metaphoram. qd optime reduci pot' ad causam efficientem; ga
acceptiorum nam sequi congnit sui principali. ut hinc
in regula acceptoz, et regulas iuris in 6.º

Probo 3. ga si admittit qd ca'
finalis instituat nouum gus id, ergo et ca' moralis et Ex-
emplaris n' efficientia alia duos membra app. Ins. lex erunt
ca' grā: nam sicut ca' finalis n' instituit Phys. ita et
ca' Moralis et Exemplaris: sed p' adstantios, ca' Exemplari
et Moralis reducuntur ad efficientem. ppter aces Metaphor-
icas p' qd operantur: qd isti ca' finalis poterent ead aces Me-
tagoras ad efficientem reducendi.

Notanter doxi: - Cim Physam - sit
diuidi in duos membra; ga si summatur in Metaphorice 5.º
intentionalibz, et minus rigurose, n' nego p'oe diuidi in 6.º

Opus in sex partes cōnum nempe in Efficientem, Mātem, finalē, exemplārem, & Moralēm. Igo uero ista affer-
ro ēē rigorosas cōsiderant p' caritatem Phisicam, t'cā uero ista
st' dilectio, nōq' d'cas ut iam ostendit.

Quare ad finum fūntum Maria in
itenus aberbat s' ēē cōsiderat p' g'ra p' g'ra et cas p' g'ra
P'is ēē uerum et cōsiderat p' ph'ysie operant p' caritatem q'lis c'ffici-
ens et Mātis alios erunt Tex et. q'lis et q'ris et c'ffici-
ens p' q'ris explorari res. fiat. Et c'fficiens et q'ris
monstrari fiat. Et p' p'otest h'as entemores q' multiplicant cas.
q' neg. S'li p'otest alios q' caritatem n' fuerint donata, ut rei
n' sit in c'fficiens et q'ris.

Q'od. 2. q'enus dicebat cum s'
influere reali et intencionali, P'it diligendum et c'fficiens um-
p'hae et lacte sumpta: nam c'fficiens spectata et reali influit
aut agendo aut recipiendo p' actus. ad illud q' addit' mi-
nit q' sit et haec actuat mātem, et restabat c'fficiens p' sondeos
et illam actuare p' caritatem actuam, et p' p'actum, nam
et haec infat p' p'actum, et p' recepticem uniuersum; si per
p'actum reducit ad c'fficiens efficientem, si p' receptioem ad
c'fficiens malem, et sic n' i'stituit nouum quis c'fficiens.

Iust' 2' c'fficiens et c'fficiens p' caritatem
caritatem ab efficiente s'ligo operant q' exsistat reali. q'
I'stituit nouum quis c'fficiens. Et liggo p' caritatem antil' nam et
q'li Moralis et Dij'laris operant q'li et existant et in'
reducunt ad Efficientem q'li n' h'ent donam caritatem. De-
inde c'fficiens operant p' caritatem Metaphoriam q' finit ad
z'iem tam, et q'liam lat' redditio.

Iust' 2' c'fficiens Phisicam infat et ac-
tuat mātem p' caritatem donam: q' facit nouum quis c'fficiens

¶ namque genitrix facta actuat per actionem efficiam unionis et
sicut pertinet ad causam efficientem. Et per receptivam ipsius unionis
facta spectat ad factorem. Vix facta actuat per unionem
quae nec est causa nec factio. q. actuat per directam causationem
¶ sed non causa proprietas. Et directus id causa actuata per
unionem in factu esse transiret in fieri etiamque per causationem
non causam. nos uero hic non agimus. Et causis factis in fieri, id est
quae sunt facti, at uero spissam unio ad manum facti per actionem
efficiam, et per receptivam ipsius unionis.

*¶ Inf. q. & sunt causa medio-oculis factiles ac per nos causis factiles. Et directus factorem velutur in me-
dio-oculo factus factiles quae sunt per directas causas ab efficienti-
bus, et malibus. Ita quae sunt per directas causas, non illudem:
nam ea factiles per factorem per directum suum efficiuntur per
alium actionem per efficiam ex parte agentis per receptivam. Subti:
lissim uero causa factiles in entum per se ipsam per directam de novacionem
quae alia causa non potest factare. Et in hoc non negamus causas
factiles ut huius eiusdem uero denominatio non dicitur per alium causum
directum ab efficiente, et malis quae sunt causa nostra actio.*

*Duplicabilis causa factiles non potest faci-
tiri a deo. alia uero causa ponunt: q. & directa. A directo faci-
tionem per directam id est sicut directe causas non. Per directam id est
habet directe denotares, Ita illudem. Nam est causa malis in
ratio de mali, non potest a deo supponeri et non operari per actionem
directam. q. An se potest supponeri sicut quodlibet alia ad efficiam
factum est factus quodlibet specialiter aliis est, non ponunt supponeri per
immediate ab ipso eis emanantur. non enim inde sequitur quod faci-
tuant directum quod est causa. Et potest quod est et causa explicari et im-
mediate spicantes nequeunt a deo supponeri. Et si per explicari
ex adversariis, non facit directum quod est ab aliis quod est non habent*

Orisam causalitatem. 2.

Inst. 3. *Si tales et dorsi ab aliis*
effectibus. qd' procedunt a dorsi eis. *Si dorsi aqz. et dorsi hoc-*
hent doris calores qz. et dorsi hoc e' sicut dorsi dorsi
dorsi eis nam et qd' ea Exemplaris d' moralis et dorsi ha-
gitant denarios doris ab aliis efficiunt. et th' n' faciunt eis
doris et qd' eis uirgariibus. sed n' hent doris calores et
hoc e' optimum Propterea.

Inst. 4. *X. Thior Deus e' finalis possum-*
g' dorsi e' finalis doris ab efficiente. *Et nro Orisam. ga. Deus*
genus e' postea ultimus fons e' ex finalibus esse nostros ois
et sic reducunt ad eam efficiemt. *Et deus ga et Deus e'*
sumnum exemplar nostrum anima. *X. illud fons Dei - Hoc*
perfecti sicut Fons noster Celestis perfectus e' - Et en' Deus q
genus ex operis n' facit durum gen' et ab efficiente.

SECTIO. III Per quid distinguitur ea in anni 1° & 2°. 29

Postulo 1° qd' ea in aii 1° distinguitur ex ipsam Entitatem ea in
modo et in aliquo per nos idios registrata ad opposendum qd'
habet ex pte ipsius ea. *H' qd' ea sunt e' in aii 1° qd' e' pte*
me' portens ad galucendum efficiunt. *Et n' e' pte portens triatig*
Iohio docet. qd' ea sunt distinguitur in aii 1° qd' h' est ois idios re-
gistrata ex pte sua ad calorem qd'.

Dixit - Idios e' registrata ex pte ce-
ad idem distingendum in aii 1° ga remoto impedimenti qd'
se h' est ex pte efficiunt n' distinguit tam in aii 1° nam Ignis qd'
et se e' in aii 1° ad galucendum calorem in Ligno summis et
uiridis. Id humicetas et uericidas sunt impedimenta ad calorem.

Unde qd̄ s̄q̄ ex̄s̄cuit et calēfecit lignum s̄m ex̄
it in aūm. Qd̄ qd̄ calorē qd̄ eām. 2° ex̄s̄cuit et calē-
fecit lignum, t̄ n̄ p̄ducet p̄sum calōrem in ligno p̄cōn̄
de qd̄ suspic̄tio ex̄ p̄s̄ s̄p̄s̄ ligni. 2°

Cōf. 1° qd̄ ap̄s̄ ē in aero s̄p̄ne de-
sensu n̄ ē potens in aūl. 1° ad p̄tendum cōntūm, qd̄ se est
remotio imp̄dimentū, nimis raptio s̄p̄nis. qd̄ remotio im-
p̄dimentū dicitur cām. in aūl. 2° In eo cōuentu ap̄s̄
dem ē p̄titutum in aūl. 1° ad cāndūm si ualeat numpere
s̄p̄ne qd̄ Ilio h̄t̄ se ex̄ p̄s̄ s̄p̄s̄ lāpidis. si ū negrēat numpere
s̄p̄ne cām ē in aūl. 1° ad s̄lūm p̄tendum, et postea ad tādē-
dūm. Sicut h̄t̄ qd̄ uincit p̄tētus ē potens in aūl. 1° ad uin-
cita dīst̄tūm et postea ad ambulandum. 2°

Qd̄. 9° et lignis si n̄ pot uincere
humiditēm ligni qd̄ erit potens p̄ s̄p̄ne ad p̄tendum calō-
rem in iſlo. 2° qd̄ s̄lācēm, qd̄ p̄umitatis n̄ se h̄t̄ ex̄ p̄s̄
egnis qd̄ ē cā mātēs. Ita ex̄ p̄s̄ lignē quod ē cā mātēs. Et
ideo egnis h̄t̄ ex̄ p̄s̄ s̄p̄ne regīta ad cāndūm calōrem. Lign-
num humiditē n̄ sit p̄titutum in aūl. 1° ad recipiendum ca-
lorēm sāmām cā mātēs. alēt̄ cāndūm si m̄r̄ p̄p̄sum idē
lignum, et m̄r̄ efficiens idē lignem, dēst̄ dīst̄, et aliq̄d
s̄lācālūm, qd̄ s̄p̄ne h̄t̄ ex̄ p̄s̄ cā efficiens, qd̄ s̄p̄ne n̄ erit
uicta in aūl. 1° ad cāndūm.

probr. lxx
andūtē

Qd̄. 2° ho dicit in recto Mām.
qd̄ unioem; qd̄ ē cās̄ dicit in recto entitēm ad cā dīst̄
regīta ad cāndūm. 2° qd̄ Mām dīsa reo ē qd̄ ho ut p̄p̄-
re lignū ep̄iale que ē ex̄ponit mām qd̄ unioem, cā dīst̄
fūciunt unum p̄s̄. Ip̄s̄ qd̄ sp̄nti qd̄ s̄p̄ne h̄t̄ p̄s̄ optime res-
pondebit̄ ē mām qd̄ unioem. At ūo Ip̄s̄ accīatla n̄
ida se h̄t̄, nam interroganti qd̄ sit alōam ap̄tē condēt̄

¶ Ne sent aliquid in eum et si se habet eum in aliis quod nihil aliud
e quoniam ei est ipsa et hens dicitur regula ad canendum: Unde ei dicit
dicitur in recto, et dicitur in obliquo.

*P*ropositio 2. ois eum in aliis 2.
Sententiam ei dicitur in recto, et quod calix in obliquo. *P*ropositio
quod eum in aliis 2. nihil aliud est quam uirtus et actualiter operans:
De per calix in recto et actualiter operans: quod in recto dicitur
sententiam ei et in obliquo calix. *P*ropositio 2. quod ei dicitur
in aliis 2. per calix et uoluntas per uoluntatem: quod sicut ei per calix
est.

*I*nstantia possibilis non distinet cum possibili
autem in aliis 2. quod est calix autem non distinet cum in aliis 2.
operantem. *P*ropositio 2. quod autem per calix operans quod operans cum
est distinet in aliis 2. per calix possibilem, tamquam per dictionem re-
gistrum. Dicendum autem 2. quod istam, quod ea quae potest distin-
guere in aliis 2. per calix possibilem, quod se habet ex parte operis. Alter et
distinguebit per operam possibilem, quod non aminatur. Quia ex parte et non
regardat quod hoc est operis. Iesu ideo haec dicitur non est regula ex
parte et.

*S*ed ego facilius et apparentius adhererem
propositio, quod dicitur eum in aliis 2. est distinet per calix possibilem
nam ut ista esse possibilis habeat se ex parte operis, et calix autem
ponit ex parte operis, et in ea distinet in aliis 2. per calix, quod se
teneat ex parte operis: quod sicut ea possibili operans distinet per calix
possibilem, ut haec se teneat ex parte operis: nam in operando est
calix se habet ex parte ea et cuius uirtute egreditur.

*Q*ueritur 2. quod determinatas illas per quoniam deus
determinat hanc eum ad hunc et ipsum non est enim in parte eius
deus regula ad distingueendum eum in aliis 2. et in aliis 2. non ego
determinatum existimatio distinxisse: Si enī haec determinatio finita

consistit in aoe p. gm. Deus Iurrit sif. I. c. 2°. Sicut hanc determinasem esse Iurarem regissem ad Iustitiam cum in art^o 2°
Pao e' clara, ga sicut ea Iurari in art. 2° p. calitatem p. am
ita et p. calitatem s. a. aciem fci, p. sit Iurit I. aoe Crea-
tura e' ead indissibilis entitas.

Si u. hae determinas. Ristat in
Decreto qd Deus h. t. Iurandi et determinandi cas creat, tunc
dico hanc determinasem Iustitiae cum parentem operari in art.
2°. Et ga unum ex regissem ut id possit operari e' decretum
omnium de Iurando I. epis. c. 2°. coem. Iam: q. per hanc de-
terminasem. Iunam q. se tenet ex p. et. Iuruit s. potens ope-
rari in art. 1°.

SECTIO. IIII.

De calitate & existentia requisita ad condendum

Causalitas id e' atq. a. p. gm. q. hoc ca' gaudiit, & recipit su-
cum a. s. um. Quer. cov. 1°. q. huiusmi' a. ponat ex p. et
aduentis. Tert. p. e' effi' p. duci. Et' poni ex p. e' effi'. Et' 1°
q. calitas e' zocencia; q. det poni ex p. rei dependentis, q. e'
e' effi'. Et' 2° q. a. se calitas p. gm. Deus creat n' po-
nit ex p. rei cantus alioz mutare. Deus q. tis a. ligib
ad extra gaudiit; q. h. in aliis eis det a. collocari ex p.
effi'. Et' 3° q. substa' ponit ex p. rei substantis. Dic-
tio ex p. rei duranti. Substia' ex p. rei ubicata. Et' 4°
q. Tert. calitas ex p. rei c. tate, id est effi'.

Contraria m. am. tuenti' Q. Idemo-
us, Consinas et alii p. q. art. 2° plurim in finis ponit
ex p. p. i. q. et calitas in creatis det poni ex p. rei. Et' 5°
Iam, dicit a. q. e' q. p. uentis in finis n' e' dependentia.

*Art. u. in Cruci I. calitas sit defendia ut obsecari ex
rei dependentis, q̄d e' ēf̄s.*

Cong. 2. calitas e' p̄r ēf̄s: q̄ in

*ist̄ p̄ni s̄t̄ te h̄ere ēf̄ id. et n̄ ēf̄ p̄ēf̄s q̄ ē posterior.
Et d̄sigd̄ ans calitas e' p̄r ēf̄ s̄urite in quo n̄. p̄nitare
a quo, It̄s ans. Exposito Blasius: prius in quo e' p̄-
nas. s̄t̄ n̄a, q̄m h̄et̄ d̄f̄ in luci. got en' algorari ali-
q̄ signum in q̄ dicunt̄. d̄f̄ e' t̄ne luci — at u? p̄nis d̄q̄
id e' atq; s̄t̄ ea antecedat calitatem. s̄t̄ ita ut nullum de-
tr̄ vestans e' signum in q̄ pot̄ dici — cā e' t̄ne sua cā-
litate —. Ideo h̄ec p̄nis a quo dicunt̄ origines et e' si-
mili iibi q̄ dat̄ in Ep̄ste P̄terino v̄i p̄ini t̄bi.*

Cong. 3. cognitio penit' ex p̄e cognoscendi

*d̄ solitio ex p̄e uidentiis: q̄. s̄t̄ h̄i calitas p̄ni s̄t̄ ex p̄e ce-
pendentis. Et n̄d̄ M̄iam. H̄ic r̄as q̄ cognitio d̄t̄ uero n̄ s̄t̄ p̄-
cedentia d̄b̄z: illo n̄ portunat̄ ex p̄e illo. s̄t̄ l̄sunt ans uis-
tales et immanentes locari dent ex p̄e p̄iori uita suam, in
q̄ manent q̄li e' illi, et postas.*

ta ad cāndūm

De exist̄ia requisiſt̄. *Art. 2. d̄ exist̄ia regni in oī ad
p̄uendūm ēf̄s?* Resoluo 1. q̄a mat̄s ut operat̄ loḡe re-
guit exist̄iam. *q̄a* la mat̄s cāt̄ q̄ intr̄nicam receptionem:
q̄. n̄ pot̄ recipere oīm q̄n exist̄at. Resoluo 2. in o-
p̄io eī admittente eām p̄iōm et hac loḡe petit̄ exist̄iam
ad cāndūm, p̄t̄ q̄a eā d̄b̄s intr̄nē actuat̄ mām, eām in-
giendo: *q̄. n̄ario d̄t̄ exist̄ere ad p̄uendum horū munus s̄t̄ in-
tr̄nēcum d̄sigd̄ unio Ph̄sa, n̄ pot̄ dari nisi v̄m res exis-
tent̄.*

Resoluo 3. X. iudicium. In. am. iā

*finit̄ ad cāndūm loḡe postulat̄ mām ext̄ent̄iam d̄b̄nūm
iā int̄ensionalem. *q̄a* finit̄ cāt̄ mouendo. *T*allicēndo*

Qui foret: Cum ergo fiat. Ita qd' n' existit lat' dñe
representatum, p' pot' mouere nec atticere ad sui amorem: q.
la finalis loge regnit existiam intentionalem s. obtinam.

Res huc s. ca' officiens et na-
vio regnit existiam, l' uam t' uia uis ubi operari. nec
C'lo h'et duas pes: P' 1. ga' nullum agens pot' operari on-
heit e' auile. Ita uale de' n' disponit ab existia auile: q.
ca' officiens ad operandum natio regnit suam existiam. H
1. ga' nulla ac' p'g'no pot' egredi a' ca' n' existente.

P' 2. pars ga' x. prallem
op'ionem or' pot' una ca' officiens dñisti operari in s. uis
n' e' p' de' s. t' p' jacta a'om: lg' om' pot' ignis q' e' Conmuni-
ca' priuere calorem Brachare, id' pot' Deus cauere q' hec
ad ignis q' e' Conmunitate immeare exeat Brachare et ibi
operabitur. Et tunc n' existit ignis Brachare, si t' ill' i' s. a'.
q' natio regnit ad c'lm' eff'entem existia t' ca' t' a'ns ad
operandum. Nec m' pot'ea' deo dante, latius p'g'mus
q' egerimus a' ca' officiente.

DISPUTÄO. III.

De conexione causæ cum effectu.

SECTIO. I.

V. ca' creata ri'at eff'ata suos eff'us.

Et aste' ita P. Hurt. in Physia p. 8a. n' 17 d' p'les
P. D. P' 1. ga' ois entia id' e' in dñe ad eff'is neg' utiqz
ut nisi p' viu' ad istos adeq' en' aliis e' r'ia nisi tu f'as et
istis nisi ad a'us diligendi! P' 2. ga' e'nt impossib'les q'li
utiqz e'nt impossib'les q'li si en' g'nt impossib'les aut' videndi

Perit impossibilis pia utrum. Et quod impossibilis est Chimeram
id est impossibilis est illius etiam quod ea spicula rit suos effus et
ab aliis a posteriori dependet.

Dicitur ergo. Ceterum quod si impossibilis est
spicula et impossibilis foret haec mala et credet hoc quod a deinceps
temporis non foret mala et ens in se ipsum sicut nunc luceret ordinem
atque quoniam per eum impetraretur illud esse ipsius in se ipsum est proutum effus
alio modo et quod si nos proutum illi desiceret iam minaret
impossibilis hoc mala et quod haec illius effus spicula spicula
concreta et sua causa spicula ab illa dependet.

Opinio. M. senet. C. L. statuta de
impossibili. C. 2. n. 16. Salvi. p. 22. q. 2. c. 2. rit effus sit
secundum priam divisionem. Et non absurum id est si impossibilis sit
effus, possibilis erit ea et si effus redatur impossibilis adhuc ea
erit possibilis. q. n. 2. q. 2. rit abire et eliciatur. Et non autem
quod in classi pietatis divisione quod est sit absurdum. id est quod in
hac ratione divisionem ad audiendum et auris ad uidentium quod
non concordant hinc locis nisi absurdum. neque hanc aliquid pro divisione ad
perducendum divisionem Chimeram quod non potest hanc pia etiam ad illam per-
ducendum.

Praterterea septem probatur entitatem hanc in se circa
priam divisionem. si illa fuerint possibilia. immo si hinc piaam divisionem
ad perducendum Evangelium et thun finum. si hi effus forent
possibiles. levende admittamus unum illum quod absurde nihil significat.
Et non divisione. si horum possibilium illorum quod plane uidentur redi-
cendum et impossibile. q. 2. q. 2. non habet hanc rationem divisionem id est absu-
dum et possibile ad suos effus.

H. 2. q. 2. Et callos est impossibilis adhuc igni
rit possibilis. q. 2. quo. Et non autem quod si callos non est possi-
bilis et sic ignorat. q. 2. factu hanc est impossibilis. esto possibilis